

201010327/1/V2.
Datum uitspraak: 29 april 2011

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,**

**tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 19 oktober 2010 in zaak nr. 10/34205 in het geding
tussen:**

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 september 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 oktober 2010, verzonden op 20 oktober 2010, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 oktober 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de vierde grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het besluit van 29 september 2010 ter zake van zijn standpunt, dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), onvoldoende zorgvuldig is voorbereid en onvoldoende is gemotiveerd. Voor deze overweging heeft de rechtbank, volgens de minister, ten onrechte redengevend geacht dat hij ten aanzien van de vraag of bescherming van andere of hogere autoriteiten dan de lokale politie voor de vreemdeling voorhanden is, in het besluit niet heeft kunnen volstaan met een verwijzing naar het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken inzake van 23 juni 2009. Aldus is de rechtbank, volgens de minister, ten onrechte eraan voorbijgegaan dat hij aan voormeld standpunt mede ten grondslag heeft gelegd dat voor de vreemdeling de mogelijkheid bestaat om zich aan het geweld van haar ex-echtgenoot te onttrekken door zich zelfstandig elders in te vestigen.

2.1.1. In het besluit van 29 september 2010 en het daarin ingelaste voornemen daartoe heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 geen aanspraak op bescherming kan ontleen. Aan dit standpunt heeft hij ten grondslag gelegd dat de verklaringen van de vreemdeling over de problemen met haar ex-echtgenoot weliswaar geloofwaardig worden geacht, maar dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat andere of hogere autoriteiten haar geen effectieve bescherming kunnen of willen bieden in verband met die problemen. Voorts heeft de minister aan bovenvermeld standpunt ten grondslag gelegd dat niet valt in te zien dat de vreemdeling zich niet aan de

problemen met haar ex-echtgenoot kan onttrekken door zich zelfstandig elders in te vestigen.

2.1.2. De rechtbank is, nadat zij tot het oordeel was gekomen dat de minister niet zonder nader onderzoek en nadere motivering heeft kunnen stellen dat voor de vreemdeling afdoende bescherming voorhanden was, ten onrechte niet getreden in de toetsing of de opvatting van de minister dat niet valt in te zien dat de vreemdeling zich niet aan de problemen met haar ex-echtgenoot kan onttrekken door zich zelfstandig elders in te vestigen, het standpunt dat de vreemdeling aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 geen aanspraak op bescherming kan ontlenen, kan dragen.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen voor het overige daartegen is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.3. De vreemdeling heeft in beroep, voor zover thans van belang, betoogd dat de minister aan zijn standpunt, dat zij niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, ten onrechte ten grondslag heeft gelegd dat niet valt in te zien dat zij zich niet aan de problemen met haar ex-echtgenoot kan onttrekken door zich zelfstandig elders in te vestigen. Zij heeft daartoe aangevoerd dat zij in op een oom en tante na, niemand meer heeft. Zij stelt dat zij niet bij haar oom kan verblijven, aangezien haar oom, nadat hij ernstig was bedreigd, zou hebben gezegd dat het beter was dat ze weg zou gaan. Bij haar tante kan ze evenmin verblijven, aangezien het een kwestie van tijd is voordat haar ex-echtgenoot het huis van haar tante weet te vinden, aldus de vreemdeling.

2.3.1. Ingevolge artikel 3.37d, eerste lid, van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 geldt – voor zover thans van belang – bij de beoordeling of een vreemdeling op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van die wet, dat een vreemdeling geen behoefte heeft aan bescherming, indien er in een deel van het land van herkomst voor hem geen reëel risico op folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 bestaat en van de vreemdeling redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land verblijft.

Ingevolge het tweede lid wordt bij de beoordeling of een deel van het land van herkomst aan de in het eerste lid genoemde voorwaarden voldoet, rekening gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de vreemdeling op het tijdstip waarop een beslissing inzake de aanvraag wordt genomen.

Volgens paragraaf C4/2.3.2. van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) – voor zover thans van belang – kan in de volgende gevallen in redelijkheid van de vreemdeling worden verwacht dat hij zich naar

elders in het land van herkomst begeeft:

- a. het gaat om een gebied waar de vreemdeling geen gevaar loopt en waar de veiligheid bestendig is.
- b. de vreemdeling kan op veilige wijze toegang tot dat gebied verkrijgen; en
- c. de vreemdeling kan zich in het gebied vestigen en een leven leiden onder omstandigheden, die naar plaatselijke maatstaven gemeten als normaal zijn aan te merken.

Volgens paragraaf C4/2.3.3. van de Vc 2000, voor zover thans van belang, bepaalt de minister aan de hand van de over het land van herkomst beschikbare informatie of een vestigingsalternatief aanwezig is.

Een vestigingsalternatief kan enerzijds algemeen worden vastgesteld voor alle asielzoekers uit dat land of voor een bepaalde bevolkingsgroep. Dit wordt dan in het landgebonden asielbeleid vastgelegd. Ook kan een vestigingsalternatief in individuele gevallen worden vastgesteld. Het is vervolgens aan de vreemdeling om aannemelijk te maken dat het vestigingsalternatief in zijn geval niet aanwezig is en dat van hem niet verlangd kan worden dat hij zich elders in het land vestigt. De vraag of een vestigingsalternatief aanwezig is, wordt beoordeeld naar het moment waarop de beslissing wordt genomen.

2.3.2. Uit het onder 2.3.1. overwogene volgt dat wanneer de minister zich – zoals hier – aan de hand van de over het land van herkomst beschikbare informatie op het standpunt stelt dat voor de vreemdeling een vestigingsalternatief aanwezig is, het vervolgens aan de desbetreffende vreemdeling is om aannemelijk te maken dat het vestigingsalternatief in zijn geval niet aanwezig is en dat van hem niet kan worden verlangd dat hij zich elders in het land vestigt. De vreemdeling is hierin, met hetgeen zij heeft aangevoerd, weergegeven onder 2.3., niet geslaagd. Dat de vreemdeling, naar zij stelt, niet bij haar oom of tante kan verblijven en zij verder in bij niemand terecht kan, laat – wat daar ook van zij – onverlet dat zij niet heeft geconcretiseerd waarom van haar niet kan worden verlangd dat zij zich zelfstandig elders in vestigt. Derhalve moet ervan worden uitgegaan dat in een deel van Kosovo voor de vreemdeling geen reëel risico op een behandeling als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 bestaat en dat van haar redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij in dat deel van het land verblijft. Daargelaten of de vreemdeling bescherming had kunnen krijgen van andere of hogere autoriteiten dan de lokale politie in verband met de door haar ondervonden problemen met haar ex-echtgenoot, heeft de minister aldus terecht een binnenlands vestigingsalternatief aan de vreemdeling tegengeworpen. Reeds hierom bestaat geen grond voor het oordeel dat het standpunt van de minister, dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, de toetsing in rechte niet kan doorstaan.

De beroepsgrond faalt.

2.4. De vreemdeling heeft in beroep voorts aangevoerd dat zij vanwege hetgeen zij heeft meegemaakt in Kosovo op grond van bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard in het bezit had dienen te worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Dit niet nader

onderbouwde betoog geeft geen grond voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet is gebleken dat haar vertrek uit verband houdt met bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard, die maken dat van haar in redelijkheid niet kan worden verwacht terug te keren.

De beroepsgrond faalt.

2.5. Het beroep is ongegrond.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 19 oktober 2010 in zaak nr. 10/34205;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. H. Troostwijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

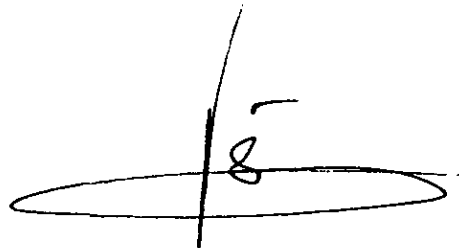
w.g. Van Loo
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 april 2011

91-631.

Verzonden: 29 april 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser